

Lønninger for Ministeriernes Embedsmænd i sin Tid blev given. Det var den Gang en Forudsætning, at man ikke skulde blive ved at lade Embeds- eller Bestillingsmænd have flere Embeder eller Bestillinger indenfor Administrationen. Det var en Forudsætning, at man skulde komme bort fra dette Forhold. Det er ikke sket her. Jeg tror, det vilde være heldigt, om den højtærede Justitsminister fik det forandret og søgte at faa en anden Mand til denne Bestilling. Det vilde vist være ganske heldigt for Arbejdet i Overværgeraadet og for Departementschefens eget Vedkommende.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger i Anledning af Udtalelser af det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), der drog mig ind i sin Diskussion med det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe). Jeg skal da først, da det ærede Medlem nu sidder som Bestyrelsesmedlem for Opdragelsesanstalten „Holsteinsminde“, sige, at det forbavser mig noget, at denne Bestyrelse ikke, selv om det nu ikke er saa forfærdelig længe, den har siddet, dog i nogen Grad har søgt at ændre de mere end uheldige Forhold, der ere nede paa denne Anstalt. Jeg havde for nogle faa Dage siden Lejlighed til at se den. Vi vare et Udvalg af Bestyrelsen for Opdragelsesanstalten „Godhavn“, der tog derned, fordi vi mente, vi kunde lære noget paa Buddes gamle Anstalt med Hensyn til Indretningen og alle Anstaltens Forhold. Og vi kom ned til en Ruin, der, om muligt, var værre, end „Godhavn“ var, da den var værst. Det forbavser mig, at det ærede Medlem, der bor dernede lige i Nærheden og sidder i Anstaltens Bestyrelse, har kunnet gaa roligt og se paa de ganske skandaløse Forhold, der findes dernede. Det ærede Medlem sagde nu, at Bestyrelsen vilde mulig i Aar komme med et Andragende om en større Bevilling til Byggeforetagender. Han vilde haabe, at de kunde faa den, men ellers maatte de vente til næste Aar. Det vil være en Skandale, hvis der skal ventes der, man kan risikere, at Huset falder ned over Hovedet paa Børnene, Lærerne og Forstanderen, i den Forfatning er „Holsteinsminde“. Jeg vil derfor haabe, at hvis det ærede Medlem og hans Kolleger i Bestyrelsen — han er jo Formand — ikke ville komme med et Andragende om, at der hurtigst muligt tages fat paa Ændringen af disse Forhold, vil den højtærede Minister finde sig foranlediget til at paalægge Overinspektionen at komme med et Forslag til Ombygning af denne

Anstalt. Der kunde sikkert ogsaa være Grund til at se paa andre Forhold ved denne Anstalt, det skal jeg ikke komme ind paa i Øjeblikket, men Bygningerne ere af en saadan Beskaffenhed, at de ikke bør staa en Dag længere end højest nødvendigt.

Det ærede Medlem omtalte saa, at jeg havde udtalt, at Forstander Mollerup paa Børgildgaard var en udmærket Børneopdrager, og at jeg havde noget Kendskab til ham. Det var kun meget lidt, erklærede det ærede Medlem, og det er ogsaa rigtigt. Forstander Mollerup var Vikar paa „Godhavn“ under de Politiforhør, der bleve optagne paa Anstalten, og under hvilke Forstander Frydensberg var fratraadt som Forstander. Det var en fjorten Dage, 3 Uger eller en Maaned — det skal jeg ikke kunne sige saa nøje. Jeg havde den Gang Lejlighed til at være deroppe et Par Gange, og det er ganske rigtigt, at Forholdene vare bedre under Mollerup, end de havde været tidligere, det har jeg ogsaa udtalt, og det staaer jeg ved. Forholdene vare betydeligt bedre, og jeg udtalte ogsaa, at det var den bedste af de Forstandere, vi havde haft. Naar man ved, at Frydensberg var Forgænger, forstaaer man ogsaa det. For øvrigt fik jeg det Indtryk, det maa jeg tilstaa, at Mollerup havde et godt Greb paa at behandle Børnene og optraadte med langt mindre Strenghed, end man tidligere havde gjort. Men nu kan det jo have været rent Hykleri overfor os, det kan jeg ikke sige noget om, men det kan have været det. Det kan meget godt være, at Hr. Mollerup er helt anderledes, naar han er andre Steder. Det var lige i den Periode, hvor Sagen var meget varm, hvor Frydensberg foreløbig havde maattet forlade Stillingen paa Grund af Angrebene paa ham og hele Anstalten. Jeg har, som sagt, kun haft Kendskab til Forstander Mollerup i denne Maanedes Tid, eller hvor længe det var. Jeg havde ganske vist ikke ventet, at det ærede Medlem vilde have trukket dette frem nu, jeg har kun givet Svar paa Tiltale, fordi det ærede Medlem har brugt mine Ord paa en noget anden Maade, end han havde Ret til.

Jeg skal dernæst henvende et Par Ord til den højtærede Trafikminister. Ogsaa disse angaa Lønningsforhold. Det drejer sig om en Del Togførere ved Statsbanerne, der ved Gennemførelsen af Lønningsloven af 27. Maj 1908 ere blevne noget forfordelte. Der er sket det, at en Del Togførere, der vare udnævnte som saadanne, før Loven traadte i Kraft, fik en mindre